

SECTION 4. PUBLIC ADMINISTRATION IN NATIONAL SECURITY AND PROTECTION OF PUBLIC ORDER

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-464-1-11>

CROSS-BORDER COOPERATION

ТРАНСКОРДОННЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Oldak L. Ya.

*Postgraduate student
at the Department of Public Policy
and Governance
in the Institute of administration,
governmental management
and professional development of Lviv
Polytechnic National University
Bryukhovychy, Ukraine*

Олдак Л. Я.

*аспірантка кафедри
Державної політики та врядування
Інститут адміністрування,
державного управління та
професійного розвитку
Національного університету
«Львівська політехніка»
м. Брюховичі, Україна*

Транскордонне співробітництво – це особливий тип співпраці між громадами, які розділені державними кордонами, але знаходяться у безпосередній близькості одна від одної.

Транскордонне співробітництво сприяє інтеграції населення через національні кордони; транскордонні громади мають спільну історію, схожий спосіб життя та менталітет, а також традиційну культуру.

Транскордонне співробітництво сприяє єдності мешканців, які мають спільну багатомікову історію, схожий спосіб життя та менталітет, а також традиційні родинні зв'язки, дружніх і професійних зв'язків, а також спільних інтересів у сучасному світі. Україна межує з чотирма європейськими країнами. Це сприяє інтеграції. Ефективний транскордонний зв'язок може стимулювати розвиток регіонів України, віддалених від центру країни, а також регіонів, схильних до рецесії. Це може стимулювати економічний і соціально-культурний розвиток та нерівномірний розподіл економічних і соціальних благ. Існує нерівномірний розподіл економічних і соціальних благ, особливо між містом і селом. Соціальні відносини в рамках транскордонного співробітництва вже давно є ендемічними для України, але з 2004 року вони стали регулюватися.

З 2004 року вони регулюються Законом України «Про транскордонне співробітництво» Стаття 1 Закону визначає поняття транскордонного співробітництва як спільні дії, спрямовані на встановлення і поглиблення економічних, соціальних, науково-технічних, екологічних, культурних та інших зв'язків між суб'єктами та їх учасниками в межах України і відповідними суб'єктами та їх учасниками суміжних держав у межах їх юрисдикції. Йдеться про спільні дії, спрямовані на встановлення та поглиблення економічних, соціальних, науково-технічних, екологічних, культурних та інших відносин між відповідними суб'єктами та їх учасниками в межах України та відповідними суб'єктами та їх учасниками у сусідніх державах, що перебувають під їхньою юрисдикцією.

Відповідно до статті 1 Закону, суб'єктами транскордонного співробітництва є:

- територіальні громади;
- представницькі органи місцевого самоврядування;
- органи самоорганізації населення;
- місцеві державні адміністрації України, якими є територіальні громади та місцеві державні адміністрації України;
- сусідні органи влади [1].

Необхідність активізації транскордонного співробітництва в сучасних умовах зумовлена наступними факторами:

- наявність спільних транснаціональних проблем, які можна вирішити шляхом об'єднання зусиль;
- необхідність гармонізації регіонального розвитку та економічного співробітництва, підвищення конкурентоспроможності регіону під впливом глобалізації та інтеграції, а також покращення рівня життя мешканців прикордонних територій;
- проблеми розвитку транспортної, інформаційної та ділової інфраструктури;
- необхідність розвитку туристичного сектору;
- спільні проблеми у сфері екології та охорони навколишнього середовища;
- необхідність активізації людського капіталу регіону та розвитку науки, освіти і культури;
- необхідність реалізації принципів європейської інтеграції та поглиблення добросусідських відносин [2].

Залежно від цілей, завдань і характеру транскордонного співробітництва можна виділити наступні форми.

Наступні форми співробітництва:

- одноразові заходи для досягнення конкретної мети;
- довгострокове транскордонне співробітництво;
- довгострокове транскордонне співробітництво, засноване на використанні внутрішніх переваг і можливостей прикордонних територій;
- транскордонна діяльність на основі розроблених транскордонних або міжрегіональних стратегій.
- транскордонні або міжрегіональні стратегії побудови відносин у різних сферах;
- співпраця незалежних та автономних учасників.

Така співпраця відбувається під контролем уповноважених державних органів або органів місцевого самоврядування.

Також виділяють дві форми співробітництва: співпраця у сфері виробничої інфраструктури та регулярні вантажні перевезення [3].

Таким чином, розвиток і визначення пріоритетів транскордонного співробітництва в Україні призведе до певних позитивних результатів. Поліпшення бізнес-середовища та створення сприятливих умов для інвестицій в економіку прикордонних регіонів України. Збільшення товарообігу та забезпечення розвитку малого та середнього бізнесу. Створювати і забезпечувати функціонування транскордонних економічних кластерів і промислових парків. Наприклад, поліпшення і розвиток громадської інфраструктури.

Література:

1. https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/32453/1/Posibnuk_TKS-10-21.pdf
2. <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=573>
3. <https://ela.kpi.ua/server/api/core/bitstreams/e2da8e05-a332-41f5-90a5-c8f73dc0634d/content>